SAAL-POSTKARTE

Een andere manier om ansichtkaarten te gebruiken, waaruit op speelse wijze de centrale contactfunctie van het medium naar voren komt, was in Duitsland de SAAL-POSTKARTE. Deze kaart, geen postaal document zoals de briefkaart en de ansichtkaart en tegenwoordig grotendeels vergeten, werd rond 1900 ontdekt voor communicatie in de sociale vrijetijdssector en werd vooral tot in de jaren 40 gebruikt. Zo kregen jonge mannen en vrouwen in danszalen deze kaarten aangeboden, zodat het personeel ze kon afleveren bij iemand die aan een van de genummerde tafels aanwezig was.

Deze kaart is geschreven aan:

Aan de brutale jongedame in de roze jurk, tafel nr. 5.
Ik zou u willen vragen om mij het geleende shirt onmiddellijk in schone staat terug te bezorgen.
Ontmoetingspunt: op de Müngstener Brücke.

De liefde was kennelijk over. Hopelijk heeft de dame zich nooit naar de Müngstener Brücke begeven!
De Müngstener Brücke is de hoogste spoorbrug van Duitsland. De stalen Bogenbrücke maakt deel uit van de spoorlijn Wuppertal - Oberbarmen - Solingen en overspant op 107 m hoogte het dal van de Wupper tussen Remscheid en Solingen.
Tot het einde van het Keizerrijk in 1918 droeg het bouwwerk de naam "Kaiser Wilhelm Brücke" ter ere van Kaiser Wilhelm. Daarna werd de brug naar het in de nabijheid gelegen dorp Müngsten genoemd.

Jan G. Op den Camp

In de wijsbegeerte is het belangrijk gedachten en beschouwingen met de juiste bewoordingen en zinsneden vorm te geven. In "De Existentialisten" ontdekten wij een tijdsbeeld van vijfenzeventig jaar geleden:

In 1947 maakte Simone de Beauvoir haar reis [New York]. Anders dan Sartre sprak en las zij Engels. Net als Camus was zij geschokt door de bizarre apparaten en uitvindingen. Ze hield een dagboek bij waarin zij haar verbazing uitdrukte over de manier waarop brieven werden gepost in het hotel. Naast de lift bevond zich op elke verdieping een smalle koker waar je een enveloppe in wierp, die vervolgens naar beneden fladderde en daar in een doos belandde. De eerste keer dat ze die witte dingen voorbij zag vliegen, dacht ze dat ze hallucineerde. Vervolgens ging ze naar een kiosk en probeerde uit te vinden hoe je postzegels uit een machine haalt.

(Sarah Bakewell: De Existentialisten, Utrecht, 2017 (Tweede druk), p. 201)